

For så vidt angår udgifterne til rentebidrag, som tegner sig for langt størstedelen af de udgifter, der påvirkes af rentefaldet, gælder (eftersom den gradvise stigning i kurserne på indeksobligationer – således som det måtte forventes – har været langt mere afdæmpet end kursudviklingen på de nominelle obligationer), at reduktionen i udbetalingerne på disse konti *i forhold til, hvad der skulle være udbetalt* under de forudsætninger, som gjaldt f.eks. 1. januar 1983, har været forholdsvis begrænset set i forhold til boligministeriets totale budget.

Det kan ud fra en gennemsnitsbetragtning omkring renteniveauet i de enkelte år *med betydelig usikkerhed* anslås, at den gradvise – men beherskede – kursstigning på IS-obligationerne siden begyndelsen af 1983 har givet anledning til mindreudgifter til rentebidrag af størrelsesordenen 40 mill. kr. i 1984 og ca. 80 mill. kr. i 1985. Mindreudgiften som følge af ændrede kurser m.v. indarbejdes som nævnt årligt i FFL.

For så vidt angår rentesikring til sanering skønnes rentefaldet at have resulteret i mindreudgifter af størrelsesordenen 5 mill. kr. i 1984 og ca. 10 mill. kr. i 1985.

Spørgsmål 3:

Hvor stor en del af denne besparelse er brugt til udvidelse af aktiviteter, og hvor stor en del er medgået til nedbringelse af statens underskud?

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål 2 kan det med betydelig usikkerhed skønnes, at besparelsen på boligministeriets område som følge af rentefaldet i årene 1983–85 udgjorde knap 50 mill. kr. i 1984 og knap 100 mill. kr. i 1985. Set i forhold til et budget på over 6 mia kr. er der således tale om en relativt beskeden besparelse på godt 1 pct. i 1985 og mindre i de foregående år.

Der kan næppe gives et entydigt svar på, hvor stor en del af denne besparelse der er brugt til udvidelse af aktiviteter, henholdsvis til nedbringelse af statens underskud. Dette skyldes, at besparelsen på dette område må ses i sammenhæng med besparelser og merudgifter på alle boligministeriets øvrige konti, og alene nettoresultatet af samtlige disse bevægelser kan fortælle, om ministerområdet har bidraget til en nedsættelse af statens underskud.

Boligministeriet har således ikke benyttet den omtalte besparelse til igangsættelse af nye eller udvidelse af igangværende aktiviteter, men besparelsen må ses som én blandt mange omdisponeringer inden for den samlede totalramme. Det kan i denne forbindelse nævnes, at boligministeriets nettoudgifter (inkl. TB og PL, dvs. angivet i løbende priser) udgjorde godt 7,1 mia kr. i 1983 og 5,9 mia kr. i 1984, mens det tilsvarende tal for 1985 endnu ikke er kendt, men antagelig vil ligge i størrelsesordenen 6,4 mia kr. Det skal bemærkes, at specielt 1983 og 1984 var præget af en meget ulige fordeling af udbetalingerne af energitilskud.

Spørgsmål 4:

Finder ministeren, at der er behov for lovændringer for at sikre koordinationen mellem byggelovgivning, ejerlejlighedslovgivning og bygningsfredningslovgivning?

Spørgsmål 5:

Vil en samordnet lovgivning, jfr. foranstående spørgsmål, give mulighed for en mere effektiv administration og klarere regler for borgerne?

Svar:

I byggelovgivningen, herunder bygningsreglementet og boligtilsynsbestemmelserne i kap. VIII i byfornylsesloven, fastsættes kravene til bygningers og boligernes indretning og mindste standard.

I ejerlejlighedslovgivningen findes reglerne om, i hvilke bygninger og på hvilke betingelser der kan ske opdeling/udstykning af bygningen i mindre faste ejendomme, over hvilke der herefter kan ske en selvstændig retlig råden. Det betyder, at ejerlejligheden f.eks. kan